

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 152/13
Luxemburg, 28 noiembrie 2013

Hotărârea în cauza C-576/11
Comisia/Luxemburg

Luxemburg este obligat la plata unor sancțiuni financiare pentru neexecutarea unei hotărâri a Curții din 2006 pentru transpunerea neconformă a directivei privind tratarea apelor urbane reziduale

Curtea impune o sumă forfetară de 2 milioane de euro și o penalitate cu titlu cominatoriu de 2 800 de euro pe zi de întârziere în punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru a se conforma primei hotărâri din 2006 până la deplina executare a celei de a doua hotărâri pronunțate astăzi

Directiva din 1991¹ referitoare la tratarea apelor urbane reziduale privește colectarea, tratarea și evacuarea apelor uzate care provin din anumite sectoare industriale. Directiva urmărește protejarea mediului împotriva deteriorării datorate evacuărilor acestor ape. Directiva impunea, printre altele, statelor membre să identifice, până la 31 decembrie 1993, zonele sensibile care corespund criteriilor enunțate². Pe de altă parte, statele membre veghează ca apele urbane reziduale care intră în sistemele de colectare, înainte de a fi evacuate în zonele sensibile, să facă obiectul unei tratări mai riguroase decât cea pentru zonele mai puțin sensibile, până la 31 decembrie 1998, pentru toate evacuările care provin din aglomerări cu un „echivalent-locuitor” (EL, unitate de măsură a încărcării medii de poluare organică biodegradabilă)³ mai mare de 10 000. Cu toate acestea, condițiile menționate nu se aplică în mod obligatoriu zonelor sensibile, dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a încărcării globale care intră în toate stațiile de epurare a apelor reziduale urbane din această zonă atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de fosfor și cel puțin 75 % pentru cantitatea totală de azot.

În 2005, Comisia a sesizat Curtea de Justiție cu o primă acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Luxemburgului pentru transpunerea neconformă a directivei⁴ citate.

Printr-o primă hotărâre pronunțată în 2006⁵, Curtea a constatat că Luxemburg, care desemnase întregul teritoriu al Marelui Ducat drept zonă sensibilă, nu era în măsură să probeze că performanțele a opt dintre cele unsprezece aglomerări cu EL mai mare de 10 000 erau conforme cu directiva. Întrucât nu a putut proba că procentul minim de reducere a încărcării globale care intra în stațiile de epurare în cauză atinge cel puțin 75 % pentru cantitatea de azot, Luxemburg nu își îndeplinise obligațiile care îi revin în temeiul directivei.

În 2011, după ce a apreciat că Luxemburg nu executase încă această hotărâre din 2006, având în vedere că șase stații de epurare care deserveau aglomerări cu EL mai mare de 10 000 nu erau încă conforme cu cerințele directivei, Comisia a introdus această a doua acțiune în neîndeplinirea obligațiilor. Comisia a propus Curții să oblige Luxemburg la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 11 340 de euro pe zi de întârziere începând de astăzi, ziua pronunțării prezentei hotărâri, până în ziua executării primei hotărâri din 2006 și la plata unei sume forfetare zilnice de 1 248 de euro, din ziua pronunțării primei hotărâri (și anume 23 noiembrie 2006) până în ziua pronunțării prezentei

¹ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 43).

² Anexa II la directiva citată anterior.

³ Directiva citată anterior definește EL drept „încărcarea organică biodegradabilă cu o cerere biochimică de oxigen în cinci zile (CBO5) de 60 de grame de oxigen pe zi”.

⁴ Articolul 5 alineatul (4) din directiva citată anterior.

⁵ Hotărârea Curții din 23 noiembrie 2006, Comisia/Luxemburg ([C-452/05](#)).

hotărâri sau până în ziua în care va fi executată prima hotărâre, dacă punerea sa în aplicare ar interveni mai devreme.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea arată că, dat fiind că Luxemburg a recunoscut că nu s-a conformat cerințelor enunțate în hotărârea din 2006, cel puțin în ceea ce privește două stații de epurare (Beggen și Bleesbruck), este cert că, la data de 28 august 2010 (termenul acordat de Comisie în scrisoarea sa de punere în întârziere suplimentară), Luxemburg nu adoptase toate măsurile necesare pentru a se conforma în integralitate obligațiilor care decurg din prima hotărâre a Curții. Luxemburg nu și-a îndeplinit, așadar, obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

În consecință, **Luxemburg este obligat la plata unei sume forfetare de 2 milioane de euro.**

Curtea amintește că obligarea la plata unei astfel de sancțiuni se întemeiază în mod esențial pe aprecierea consecințelor neexecutării obligațiilor de către statul membru respectiv asupra intereselor private și publice, în special atunci când încălcarea a persistat o lungă perioadă de la pronunțarea hotărârii care a constatat-o inițial.

Cu toate acestea, în cazul în care este vorba despre proiecte de infrastructură de mare amploare, ca în speță, natura, complexitatea, costul și durata realizării proiectelor respective trebuie luate în considerare atât în aprecierea necesității de a impune plata unei sume forfetare, cât și în stabilirea cuantumului acesteia. Or, rezultă din dosar că Luxemburg realizează eforturi și investiții importante pentru a executa prima hotărâre din 2006. În plus, Comisia a arătat că, în urma pronunțării hotărârii menționate, numărul de aglomerări care nu îndeplineau condițiile era redus la șase aglomerări (Beggen, Bleesbruck, Bonnevoie, Hespérange, Mersch, Übersyren⁶) dintre cele douăsprezece existente. Subliniind acest efort de investiție incontestabil, Curtea arată totuși că, prin clasarea întregului său teritoriu drept „zonă sensibilă”, Luxemburg a recunoscut necesitatea unei protecții sporite a mediului pe teritoriul său, decidând că masele de apă de suprafață erau deja afectate sau puteau fi afectate pe termen scurt de un fenomen de eutrofizare. Or, lipsa tratării apelor urbane reziduale constituie o atingere deosebit de semnificativă adusă mediului.

În plus, subliniază Curtea, trebuie să se constate că neîndeplinirea obligațiilor constatată prin prima hotărâre din 2006 a durat aproape șapte ani, ceea ce este excesiv, chiar dacă trebuie recunoscut că sarcinile care urmau să fie executate necesitau o perioadă semnificativă de mai mulți ani, iar executarea acestei hotărâri trebuie considerată avansată (pentru stațiile de epurare din Bonnevoie, Hespérange, Mersch și Übersyren).

În cazul în care neîndeplinirea obligațiilor constatată prin prima hotărâre din 2006 ar persista la 28 noiembrie 2013, data prezentei hotărâri, **Luxemburg ar fi obligată, pe de altă parte, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu de 2 800 de euro** pe zi de întârziere, începând cu această zi până la asigurarea conformității cu hotărârea din 2006. Curtea amintește că obligarea la plata unei penalități cu titlu cominatoriu constituie un mijloc financiar adecvat pentru a asigura executarea integrală a unei hotărâri.

Criteriile care trebuie să fie luate în considerare pentru a asigura natura coercitivă a penalităților cu titlu cominatoriu în vederea aplicării uniforme și efective a dreptului Uniunii sunt, în principiu, durata încălcării, gradul său de gravitate și capacitatea de plată a statului membru în cauză. Pentru aplicarea acestor criterii, consecințele neexecutării asupra intereselor private și publice trebuie să fie de asemenea luate în considerare, precum și urgența de a determina statul membru respectiv să se conformeze obligațiilor sale.

În speță, deși este adevărat că, potrivit Luxemburgului, evacuările de EL-uri neconforme au scăzut în cursul anului 2011, ceea ce aduce rata de neconformitate (în EL) de la 64 % la 21 %, trebuie să se ia totuși în considerare circumstanțele agravante constatate de Comisie, și anume durata

⁶ Mai precis, în ceea ce privește stația de epurare de la Übersyren, care primește apele reziduale ale aeroportului din Luxemburg, potrivit precizărilor guvernului, căderile de zăpadă deosebit de abundente din luna decembrie a anului 2010 s-ar afla la originea unei depășiri ieșite din comun a valorilor pentru această lună din cauza cantității de produse utilizate (în special glicol) pentru a elibera pistele aeroportului, căile de circulație și ariile de trafic și pentru a înlătura gheața de pe avioane înainte de decolarea lor.

încălcării (de aproape șapte ani) și desemnarea întregului teritoriu drept „zonă sensibilă”. Această desemnare conduce la a se considera că Luxemburg nu putea ignora necesitatea de a efectua lucrările care să permită asigurarea conformității stațiilor sale de epurare cu dreptul Uniunii, cel puțin din 1999.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Dimana Todorova ☎ (+352) 4303 3708